

A szakdolgozat tartalmi kivonata

Pro nubila Phoebus

Sikó Sebastian Jerzy

Gyógypedagógia alapképzési szak, levelező tagozat

Neveléstudományi Intézet

Belső témavezető: Dr. habil Di Blasio Barbara, egyetemi docens, Gyógypedagógia tanszék

A fejlődésneurológia, pszichológia és a neveléstudományok eredményeinek köszönhetően láthatjuk, hogy a korai fejlesztések (0-6 év) segítségével a sérült, illetve eltérő fejlődésű gyermekeknek is esélye lehet az eredményes iskolai teljesítményekre, s végeredményben a lehető legteljesebb életre, a társadalomba való beilleszkedésre. A korai fejlesztés sok esetben elűzheti a fenyegető felhőket és napfényessé teheti a gyermekek életét! (A lemorzsolódott, perifériára szorult emberek segélyezése a korai fejlesztéshez képest eső után köpönyeg. Az iskolai fejlesztés, gyógypedagógia lehet eső előtt köpönyeg. A korai fejlesztés azonban eső helyett napfényt adhat!)

Ehhez arra lenne szükség, hogy minden rászoruló gyermek a megfelelő időben a megfelelő fejlesztéshez jusson teljes biztonsággal.

Dolgozatom és kutatásom arra irányul, hogy a tudomány biztosít-e egy olyan rendszert, mely minden előforduló fejlődésbeli eltéréshez rendel megfelelő fejlesztő terápiát, illetve, hogy a szakpolitika erre támaszkodva kiépít-e egy olyan rendszert, mely mindenki számára elérhető, és minden nehézségen átsegíti a gyermekeket. Kiindulópontként a Magyarországon alkalmazott terápiák és indikációik alapján felállítottam egy táblázatot, mely összesíti a lehetséges fejlődési rendellenességeket és az azokra adható terápiás válaszokat. Majd szóbeli interjúk segítségével felmértem a Fejér vármegyei pedagógiai szakszolgálatok által biztosított terápiákat, illetve az általuk lefedett területeket. Az összesítő táblázat olyan eszközt adott, mely által százalékos formában állapíthattam meg, hogy az egyes szakszolgálatok milyen arányban tudják ellátni a rászoruló gyermekeket.

Eredményeim azt mutatják egyrészt, hogy a fejlődésneurológia természetéből adódóan a tünetek és terápiák megfeleltetése nem lehet egyértelmű (egy tünet – egy terápia jellegű), másrészt a szakpolitika törekvése a teljes lefedettségre ugyan látható, de még messze nem teljes. Utóbbit az anyagi és személyi feltételek határozzák meg, s így némileg ad hoc jellegű az ellátás. A szükségletek és terápiák összesítésének továbbfejlesztése kiindulópontja lehetne egy teljesebb korai fejlesztő rendszer kiépítésének.